

Praha, 26. února 2022

Pastýřský list k válce na Ukrajině

„Bůh jest naše útočiště i síla, ve všelikém soužení pomoc vždycky hotová. A protož nebudeme se báti, byť se pak i země podvrátila, a zpřevracely se hory doprostřed moře. Byť i ječely, a kormoutily se vody jeho, a hory se rozrážely od dutí jeho.“ Žalm 46,1-3

Milé sestry, milí bratři,

tváří v tvář válečným událostem na Ukrajině záludně napadené nepoměrně silnějším protivníkem nás zaplavují pocity smutku, hořkosti, strachu, hněvu, bezmoci... Od svých pocitů nemusíme utíkat. Pláč je na místě. Hněv může být mobilizující. Strach a bezmoc je třeba si připustit, abychom jim mohli čelit. Aby nás neochromovaly. Chraňme se před zoufalstvím.

Budeme-li se rozhodovat, co dělat a jak pomoci (a možností je mnoho), vezme, že není na nás posuzovat, co je málo anebo skoro nic. Prostě konejme. A modleme se.

Nevidíme-li v dohledu řešení, držme se toho, že podstatné je vytrvale směřovat k tomu, co je pravdivé a spravedlivé. Hledejme pravdu. Nevzdávejme se. Počítejme s tím, že cesta může být dlouhá.

Cítíme-li se nejistí a otřesení, věrme, že se s pomocí Boží pevnými můžeme stát. Nechme se proměňovat slovem Božím.

Jsme-li jako ztracení, rozhlédněme se, že nejsme sami. Propojme se, podpírejme se navzájem.

Pane Bože, prosíme za ty, kdo jsou ohroženi válečným běsněním. Prosíme za ty, kdo jsou ohroženi malomyslností. Prosíme, pomoz nám všem.

Pavel Pokorný
synodní senior